

Jared Taylor: „Nezapomínejme, že i pokud Trump vyhraje, dostane se nám pouhého odkladu. Získáme krátký čas navíc na místní konsolidaci – nic víc“.

Autor: Jared Taylor

Na výsledku sice záleží, ale náš boj pokračuje tak jako tak.

Čekají nás velice důležité volby. Donald Trump a Joe Biden nejsou žádní Tydlidýn a Tydlidum. Na tom, kdo usedne v Oválné pracovně, záleží.

Pokud zvítězí Donald Trump, musíme se snažit přimět ho, aby pokračoval v tom dobrém, co vykonal. Musí dokončit zeď, žalovat další univerzity, které diskriminují bělochy, zachovat zákaz kritické rasové teorie a nízké počty imigrantů.

Vezměte si třeba uprchlíky. V roce 1980 jich do naší země přišlo přes 200 000. Loni jich Trump vpustil pouhých 20 000, tedy desetinu počtu z roku 1980.

Trump také v každém roce svého úřadování snížil legální migraci.

Immigrant Visas Issued/New Arrivals of Legal Permanent Residents From Abroad

	New arrivals	Change in New Arrivals	Annualized Rate, % of US Pop.
2020.Q3-4 (Change from 2020 Q1-Q2)	21,297	-91.9%	0.03%
2020	263,849	-42.9%	0.08%
2019	462,422	-13.3%	0.14%
2018	533,557	-4.6%	0.16%
2017	559,536	-9.4%	0.17%
2016	617,752	16.2%	0.19%
2015	531,463	13.7%	0.17%
2014	467,370	-1.2%	0.15%

Source: State Department, "Immigrant Visa Statistics"; State Department, "Annual Reports of the Visa Office"; Immigration and Naturalization Service, "Annual Reports".
Notes: Immigrant visa statistics were used where available from 1925-1934, 1939-1953, and 1996-2020. "New arrivals" were used from 1954-1995. September 2020 visa issuances estimated based on August. Visas not required before 1924.

Jak je patrné z přiložené tabulky, během roku 2017, prvního fiskálního roku Trumpovy vlády, přišlo do USA legálně 559 000 cizinců. Do fiskálního roku 2020 se tato cifra snížila o více než polovinu na 263 000. Jistě, pomohl i koronavirus, potřebujeme však ještě větší škrt. Trumpovi se povedlo zásadně snížit také ilegální imigraci. Něčím přispěla i zeď, hlavně však vyvinul tlak na Mexiko, aby kontrolovalo svou stranu hranice, což se projevilo výrazným poklesem.

Ještě pořád jsem se úplně nevzdal okrajové naděje, že ve svém druhém prezidentském období Trump prolomí dvě ohromná tabu stojící v cestě bělošskému uvědomění. Klidně může upozornit – třeba jen tak mimochodem – že jen sotva můžeme chtít spoustu černošských vědců nebo nadaných studentů, protože rasy nejsou totožné. To by samozřejmě vyvolalo poprask, ale také Ameriku přinutilo vypořádat se s tvrdými důkazy rasových nerovností. Také si představit, jak při nějaké příležitosti vysloví řečnickou otázku v duchu „co je špatného na tom, když běloši chtějí žít ve vlastních čtvrtích nebo zůstat většinou ve své zemi“. Nevím, co si skutečně myslí, ale žádný jiný politik nic takového jistojistě neřekne.

O Trumpově nejlepším letošním počinu možná ani nevíte: 28. května vydal **prezidentské nařízení proti cenzuře na internetu**. To ještě nenabylo účinnosti, ale pokud se tak stane, sociální sítě přijdou o životně důležité výjimky – podle **Sekce 230** zákona o slušnosti v komunikacích (**Communications Decency Act, 1996**), pokud takovéto věci sledujete – budou-li cenzurovat politický obsah. To by znamenalo znovunabytí svobody slova online, což je ohromná výhra.

Bude-li však zvolen Joe Biden, všechny výše vypsané trendy nabudou opačný vývoj. Prezidentské nařízení o online cenzuře okamžitě vezme zpět, takže se celá situace politického disentu ještě zhorší. Vpustí do země rekordní počty uprchlíků i legálních imigrantů a ilegální překročení hranice strhnou všechny rekordy. Když už na ně nebude Trump tlačit, přestanou Mexičané kontrolovat hranici, takže se můžeme těšit na karavany s tisíci ilegály – a Biden je zastavovat nebude. Nezapomeňte, že slíbil zdravotní péči pro ilegální migranty z veřejných peněz. To samo o sobě zajistí plné nemocnice pacientů, za jejichž dialýzy a chemoterapie zaplatíme vy a já.

Biden bezodkladně vyhlásí amnestii pro všechny, kteří byli do země ilegálně přivedeni v

dětství (Jared Taylor zde má na mysli nejspíš fenomén tzv. *anchor babies* – pozn. DP). Pokud demokraté ovládnou i senát, projde amnestie pro ilegální přistěhovalce jako na drátkách. To by znamenalo od dvanácti do dvaceti milionů nových lidí na cestě stát se demokraty. Ale i bez schválení amnestie nelze čekat, že Biden bude ilegály deportovat.

Federální zaměstnanci budou znovu procházet protibělošskou indoktrinací a univerzity i podniky dostanou volnou ruku diskriminovat nás dle libosti. Biden nastartuje proces, který vyústí reparacemi za otrokářství. Pokud vlastníte zbraň typu AR-10 nebo zásobník o kapacitě přesahující 10 nábojů, zřejmě se stanete zločincem, jestliže je nevydáte úřadům. A pozor si dávejte i na cosi nazvaného podivně „Affirmatively Furthering Fair Housing“ (Pozitivně diskriminační /afirmativní/ podpora spravedlivého přístupu k bydlení). Přišel s tím Obama coby nástrojem nucené rasové integrace předměstí. Trump jej dal k ledu, Biden ho ovšem slibuje se vší slávou oprášit.

Skutečným hybatelem moci se navzdory některým předpovědím nestane Kamala Harissová. Joe Biden prahnul po Bílém domě celý svůj život a dokud bude schopen obléct si ráno kalhoty, bude se snažit celé věci šéfovat. Ale je mezi Harrisovou a Bidenem nakonec nějaký zásadní rozdíl? Neřekl bych – Biden dobře ví, co se od něj očekává.

Mohl by ještě být vůbec někdy v budoucnu zvolen další republikánský prezident? Snad, to kdyby na bedra demokratů padla v očích národa vina za nějakou nesmírnou pohromu – nebo kdyby se demokratická aliance černochoů, Hispánců, Asiatů a bohatých a nenormálních bělochů rozpadla. Vzájemně se nijak nemilují, a jakmile zmizí pojivo nenávisti k Trumpovi, může se strana rozklížit.

Jak si tedy bělošští aktivisté mají poradit s Bidenem v Bílém domě? Když se Kongres dostane zcela do rukou demokratů, veškerá naděje na cokoliv aspoň vzdáleně rozumného na celostátní úrovni zmizí. Federální vláda nám bude nepokrytě nepřátelská na způsob cizí okupační mocnosti. Washington se naplno pustí do vykořeňování imaginárního zla „systémového rasismu“: ve školách, bydlení, policii, na soudech, v národních parcích, poskytování hypoték, zaměstnávání. Přejde to na miliardy a výsledek bude nulový. *Cokoliv* přespříliš bělošské se bude muset změnit: klasická hudba, spolky přátel ptactva, turistické kluby, muzea, knihovny, šachové turnaje, environmentalismus i studia Pilatesovy metody.

Pochopitelně budeme podporovat každého senátora i kongresmana, který se nebude chovat jako úplný patolízal, ale naše úsilí bude z podstaty věci hlavně lokální. Se setrvalé rostoucím šílenstvím federální vlády i některých místních samospráv bude narůstat také odpor bělošských enkláv. Mnozí z nás se přestěhují tam, kde bude možné budovat společenství a kandidovat v městských, okresních nebo školských volbách. Budeme využívat platformy technologických gigantů, dokud to bude možné, připravme se ale na to, že tyto platformy se stanou intelektuální pustinou, obdobou hlásné trouby *New York Times*. Pokusíme se ale rozvinout alternativy: Gab, Parler, Bitchute nebo Entropy. Ve svém osobním životě pak budeme vzdělávat své děti doma a formovat skupiny, které se o tuto zodpovědnost podělí a tím břemenu jednotlivých rodičů ulehčí. Dokud můžeme, vybavíme se zbraněmi a naučíme se je používat. Skupiny na obranu druhého dodatku (americké ústavy, zaručuje právo držet

zbraň – pozn. DP) se zakrátko stanou skoro takovým hromosvodem nenávisti jako rasoví disidenti – právě zde proto přednostně hledejme spojence, nové druhy a třeba i životní partnery.

Musíme také začít užívat slovo na „S“: **Separace**. Nebude snadné zvrátit 60 let nesmyslů o integraci, ta však měla alespoň zdánlivě skoncovat se všemi podobami rasové solidarity. Běloši svou část dohody dodrželi – ale nikdo další už ne. Jak se stupňuje protibělošská hysterie, dojde stále více lidí k prozření, že smíření není dosažitelné a že musíme získat volnost vydat se svou vlastní cestou. Na místní úrovni může být záchrana našeho způsobu života možná. V konečném účtování ale musíme pracovat ještě s jedním slovem na „S“: **Secese**. Jedině tehdy budeme opravdu svobodní.

Ale nezapomínejme, že i pokud **Trump** vyhraje, dostane se nám pouhého odkladu. Získáme krátký čas navíc na místní konsolidaci – nic víc. Pokud nevztyčíme mocné bělošské bašty a nebudeme připraveni je ubránit, budeme i s naší civilizací udoláni a nahrazeni lidmi, kteří se nemohou stát jedněmi z nás – a ani o to nestojí.

Máme právo zůstat sami sebou a nikdo jiný než my být námi nemůže. Jedině my nás také můžeme zachránit.

Úvaha Jareda Taylora **Biden or Trump? How Should We Prepare?** vyšla na stránkách American Renaissance 24. října 2020.